

Funia stacojie

Funia stacojie

„Să legi junia aceasta de fir stacojiu la fereastra prin care ne-ai coborât". „Și (Rahav) a legat funia stacojie la fereastră." (Iosua 2.18, 21)

„Numai curva Rahav să trăiască, ea și tot ce este cu ea în casă, pentru că i-a ascuns pe solii pe care i-am trimis noi." (Iosua 6.17)

„Prin credință, curva Rahav n-a pierit împreună cu cei care n-au crezut, primind iscoadele cu pace" (Evrei 11.31)

Ce caută printre eroii credinței o femeie care-și făcuse din viciu, din păcat, izvor al existenței, câștig al vieții zilnice? Privind numai la suprafața lucrurilor, suntem în stare să ne punem astfel de întrebări. Privind însă în adâncime, vedem puterea harului și a îndurării lui Dumnezeu care nu înlătură pe nimeni de la mântuire. În Rahav se împlinesc cuvintele Domnului Isus: „Pe cel care vine la Mine nicidecum nu-i voi scoate afară" (Ioan 6.37).

Cu toată decăderea ei, cum a ajuns această femeie păcătoasă să fie credincioasă? Cum s-a întâmplat să fie pusă în șiragul eroilor credinței? Rahav n-a trăit într-o casă de oameni credincioși, ci era o păgână, trăia într-o cetate sortită pieirii din cauza păcatelor locuitorilor ei. Trăind printre oameni păcătoși, a mers și ea pe calea păcatului, poate îndemnată chiar de părinți. Ea n-a avut Cuvântul lui Dumnezeu, n-a avut o adunare în care se vestește Cuvântul. Cum a ajuns ea credincioasă? Și-a cules cunoștințele de pe stradă. Când femeile ieșeau să aducă apă, s-a răspândit vestea: un popor care zăcea în robie a fost eliberat în chip minunat, au trecut prin Marea Roșie ca pe uscat; noaptea, aceștia sunt conduși pe drum de un stâlp de foc, iar ziua, de un stâlp de nor; și au învins împărați puternici. Circula zvonul că în curând acest popor va ajunge în fața Ierihonului și că îl vor cucerii.

Zvonurile au trezit în Rahav dorința cunoașterii acestui Dumnezeu care face lucrări minunate cu poporul eliberat din robie. Nu trece mult timp și apar iscoadele israelite cu misiunea de a cerceta orașul și de a-i vedea pe locuitorii Ierihonului. Dumnezeu a condus lucrurile încât ea locuia la marginea orașului, chiar pe zidul de apărare al cetății. Ce mirată a fost ea aflând că erau dintre israeliții despre care aflate atâtea lucruri! Cât de mult dorea să afle minunile trăite de ei! Cum sorbea ea cuvintele oamenilor care știau așa de multe din Cuvânt! Până noaptea târziu au povestit iscoadele despre lucrările divine împlinite cu poporul evreu. Astfel a aflat ea despre Dumnezeul cel viu și adevărat. Ea a crezut în urma celor auzite și confirmate de către iscoade. Așa a fost scăpată Rahav, nu numai de nimicirea Ierihonului, dar a fost scăpată de pedeapsa păcatului și de judecata lumii pentru necredință.

Pe câți dintre noi nu ne face de rușine această femeie! Ce mare era dorința ei de a cunoaște mai multe despre Dumnezeul cel viu și adevărat și ce grabnică a fost ea în a crede ce a aflat, ca să fie sigură de mântuire. Mulți dintre noi nu mai sunt interesați de ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu. Amânăm cercetarea Cuvântului și încrederea în ce spune Biblia.

Vestea sosirii iscoadelor în cetate și a faptului că sunt găzduite de Rahav se răspândește în Ierihon. Ea face legământ cu iscoadele care, dorind s-o răsplătească pentru găzduire, îi spun: cetatea va fi nimicită, aceasta este hotărârea lui Dumnezeu; dacă vrei să scapi de nimicirea orașului natal, „să legi funia aceasta de fir stacojiu la fereastra prin care ne-ai coborât și să aduni la tine în casă pe tatăl tău și pe mama ta și pe frații tăi și toată casa tatălui tău" (Iosua 2.18), dacă vrei să fie salvați de nimicirea Ierihonului. Noi vom fi dezlegați de promisiune dacă nu vom vedea funia stacojie la fereastră.

După plecarea iscoadelor, imediat Rahav a întins funia stacojie, care amintește de sângele mielului pascal care i-a scăpat pe evrei de îngerul nimicitor. Funia stacojie simbolizează sângele Domnului Hristos care oferă liniște și siguranță în furtună celor care au crezut în El. În zilele următoare plecării iscoadelor din Ierihon, Rahav va fi spus rudelor și cunoșcuților ei: Dumnezeul cel viu și adevărat va nimici cetatea noastră: veniți grabnic în casa mea, am asigurare din partea lor că în casa mea vom fi la adăpost. Unii vor fi ascultat, alții vor fi spus: ce siguranță să avem în casa ta de pe zid? Când vor veni israeliții să cucerească Ierihonul, întâi vor nimici casa ta. Ne închipuim perseverența și bucuria ei de a le vesti rudelor și cunoștințelor salvarea de la distrugere, prin adăpostirea în casa ei.

Cu adevărat, este greu să duci rudelor vestea mântuirii. „Nici un profet nu este prețuit în patria lui" (Ioan 4.44). Facem greșeala de a ține discursuri sau predici acolo unde Cuvântul ne spune că nu folosesc. Viața diferită de ce era înainte, viața trăită în dragoste, în ascultare de Dumnezeu, în bunătate, în blândete, este mijlocul prin care îi câștigăm pe oameni. Rahav ne face de rușine prin graba de a-și salva rudele și cunoștințele, prin râvna și bucuria ei.

Poporul evreu se apropie de Ierihon, îl înconjoară o săptămână. Apoi zidurile cetății se dărâmă și ei pătrund în cetate. Peste tot sunt dărâmaturi și vaiete. Într-o singură casă este liniște, pace și siguranță deplină: casa care se afla la adăpostul funiei stacojii. Rudele care nu s-au încrezut în cuvintele lui Rahav se vor fi grăbit spre casa ei! Patrulele israelite le vor fi spus: avem ordin să nu ne atingem doar de cei din casa ei! Ce grozav este să fi fost înștiințat și totuși să cazi pradă nimicirii!

Spune Domnul Hristos despre cei care nu voiau să creadă: „Bărbați niniviteni se vor ridica la judecată cu generația aceasta și o vor condamna: pentru că ei s-au pocăit la vestirea lui Iona; și, iată, aici este mai mult decât Iona, O împărăteasă din sud se va ridica la judecată cu generația aceasta și o va condamna: pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și, iată, aici este mai mult decât Solomon" (Matei 12.41-42).

Și am putea continua: în ziua judecății, împotriva noastră se va ridica și această femeie, Rahav, pentru că ea a ieșit din întunericul păcatului și al păgânismului la vestirea oamenilor din Israel, în timp ce noi, deși înștiințați, rămânem în întunericul păcatului și în întunericul păgânismului modern.

Dar, în sfârșit, și casa ei trebuia dărâmată. Vin s-o înștiințeze să iasă cu toții din casă. „Și Iosua le-a zis celor doi bărbați care cercetaseră țara: «Intrați în casa femeii curve și scoateți de acolo pe femeie și tot ce este al ei, cum i-ați jurat" (Iosua 6.22).

Cuvântul ne spune că Rahav s-a căsătorit cu unul din neamul lui Iuda și că a fost mama lui Boaz, devenind străbunica lui Isai, tatăl lui David, intrând prin aceasta în familia Mântuitorului nostru, Isus Hristos: „Salmon a născut pe Boaz, din Rahav; și Boaz a născut pe Obed, din Rut; și Obed a născut pe Iese; și Iese a născut pe David, împăratul" (Matei 1.5-6).

Trecerea acestei femei între eroii credinței este dovada harului lui Dumnezeu, care nu nesocotește pe nimeni, oricât de păcătos sau de decăzut ar fi. Cine se încrede în jertfa Domnului Isus este eliberat de păcat. Îmi place să cred că noi am crezut în sângele Domnului Hristos. De la Rahav să învățăm nu doar credința în sângele Domnului Hristos, ci că am fost mântuiți pentru a le fi de folos rudelor și cunoștințelor noastre. Să nu obosim, să nu cruțăm oboseala, nici timpul, pentru că nu știm cât mai ține vremea harului. Să ducem peste tot vestea mântuirii! Să arătăm că am învățat ceva de la această femeie, care este dovada harului lui Dumnezeu, a îndurării Sale, a puterii Lui care poate mântui pe oricine, oricât ar fi de îndepărtat de El.